

چکیده

پژوهش حاضر با هدف تعیین تفاوت بین شایستگی‌های اجتماعی و هیجانی و خودپنداره مدرسه در دانش آموزان مبتلا به اختلال یادگیری و عادی مقطع ابتدایی شهر رشت انجام شد. طرح پژوهش علی-مقایسه‌ای است. جامعه آماری این پژوهش شامل کلیه دانش آموزان دارای اختلالات یادگیری و عادی مقطع ابتدایی شهر رشت که در سال تحصیلی ۹۷-۱۳۹۶ مشغول به تحصیل می‌باشند. نمونه‌ای شامل ۱۲۰ نفر (۶۰ نفر دختر و ۶۰ نفر پسر) به روش نمونه‌گیری در دسترس انتخاب شدند. به منظور گردآوری داده‌ها از پرسشنامه‌های شایستگی اجتماعی کوهن و رسمن، چک لیست تنظیم هیجانی شیلد و کیکتی، خودپنداره مدرسه یس سین چین، استفاده شد. داده‌ها با استفاده از نرم افزار آماری SPSS و شاخص‌های توصیفی (فراوانی، درصد، میانگین و امحراف معیار) و روش تحلیل واریانس چند متغیره مانوا تحلیل گردید. یافته‌ها نشان داد که بین دانش آموزان مبتلا به اختلال یادگیری و عادی از نظر شایستگی اجتماعی ($p < 0/01$)، شایستگی هیجانی ($p < 0/01$) و خودپنداره مدرسه ($p < 0/01$) تفاوت معناداری وجود دارد و دانش آموزان مبتلا به اختلال یادگیری از سطح پایین شایستگی اجتماعی و شایستگی هیجانی و خودپنداره مدرسه برخوردارند. براساس یافته‌های پژوهش می‌توان نتیجه گرفت که ابتلا به اختلال یادگیری احساس شایستگی اجتماعی و هیجانی و خودپنداره مدرسه دانش آموزان را تحت تأثیر قرار می‌دهد.

کلید واژگان: شایستگی‌های اجتماعی، هیجانی، خودپنداره مدرسه، اختلال یادگیری.